

Jeesus avaa tien väliverhon läpi

*”Kristus ei mennytkään ihmiskäsin tehtyyn pyhäk-
köön, joka on vain todellisen pyhäkön kuva, vaan
itse taivaaseen ollakseen nyt Jumalan edessä puhu-
massa meidän puolestamme.” (Hepr. 9:24.)*

Avaintekstit:

Hepr. 9:24;
2. Moos. 19:3, 4;
Hepr. 12:18–21;
3. Moos. 16:1, 2;
Hepr. 10:19–22;
Kol. 3:1.

Kun opetuslapset palasivat Öljymäeltä Jeesuksen taivaaseenastumisen jäl-
keen, he olivat täynnä iloa ja voitonriemua. Heidän Herransa ja ystävänsä
oli noussut valta-asemaan maailman yli ja oli kutsunut heidät lähestymään
Jumalaa hänen nimessään luottaen täydellisesti siihen, että Jumala vastaisi suo-
tuisasti heidän rukouksiinsa (Joh. 14:13, 14). Vaikka he edelleen olivat maailmas-
sa, jota vastaan pahan voimat hyökkäsivät, heidän toivonsa oli vahva. He tiesi-
vät, että Jeesus oli mennyt taivaaseen valmistamaan heille sijaa (Joh. 14:1–3).
He tiesivät, että Jeesus oli heidän pelastuksensa kapteeni, joka oli avannut tien
taivaalliseen kotimaahan verensä kautta.

Jeesuksen taivaaseenastuminen on keskeinen asia Heprealaiskirjeen teolo-
giassa. Se on alkuna Jeesuksen hallintokaudelle ja hänen ylipapilliselle tehtäväl-
leen meidän puolestamme. Tätäkin tärkeämpää on se, että Jeesuksen taivaaseen-
astumisessa uusi liitto astui voimaan. Se tarjoaa keinot, joiden kautta voimme lä-
hestyä Jumalaa rohkeasti uskossa. Etuoikeutemme on nyt lähestyä Jumalaa Jee-
suksen kautta varmoina siitä, että hänen vanhurskautensa ansiot luetaan hyväk-
semme.

5.3. Kansainvälinen naisten rukouspäivä
7.3.–1.4. Nykyaika-lehden kevätnumeron myyntikampanja
Tämä tutkistelu on sapatiksi 5.3.2022

JEESUS ISÄN EDESSÄ

Lue Hepr. 9:24. Mikä oli Jeesuksen taivaaseenastumisen tarkoitus tekstin valossa?

Jumala määräsi, että Israelin miesten tuli näyttäytyä kolmesti vuodessa Herran edessä Jerusalemissa. Määrätyt ajat olivat pääsiäinen (happamattoman leivän juhla), viikkojuhla (helluntai) ja lehtimajanjuhla (2. Moos. 23:14-17; 5. Moos. 16:16). Pääsiäisenä juhlittiin Israelin vapautumista Egyptistä, helluntaina ohrasadon kypsymistä. Uuden testamentin aikaan se liitettiin myös lain antamiseen Siinailla. Lehtimajanjuhlaa vietettiin erämaavaelluksen aikana koetun Jumalan huolenpidon muistoksi. Uuden testamentin mukaan kaikilla Vanhan testamentin juhlilla on myös profeettallinen merkitys.

Hepr. 9:24 kuvailee kuinka hän saapui taivaalliseen, todelliseen pyhäkköön tuodakseen Jumalan eteen paremman uhrin (Hepr. 9:23, 24) — oman verensä.

Jeesus täytti pyhiinvaellusjuhlien profeettalliset merkitykset hämmästyttävällä tarkkuudella. Hän kuoli pääsiäisen valmistuspäivän yhdeksännellä tunnilla: hetkellä, jolloin pääsiäislampaat teurastettiin (Joh. 19:14; Matt. 27:45-50). Hän heräsi kuolleista kolmantena päivänä, ja saadakseen varmuuden siitä, että hänen uhrinsa oli hyväksytty (Joh. 20:17; 1. Kor. 15:20), hän nousi taivaaseen hetkellä, jolloin papin piti heiluttaa kypsää ohranlyhdettä ensihedelmän merkinä (3. Moos. 23:10-12). 40 päivää myöhemmin Jeesus nousi taivaaseen istuakseen Jumalan oikealle puolelle ja pannaakseen voimaan uuden liiton helluntaipäivänä (Ap. t. 1, 2).

Pyhiinvaellusmatkojen tarkoitus Israelissa oli ”astua Jumalan kasvojen eteen” (Ps. 42:3). Tämä tarkoitti Jumalan suosion kokemista (Ps. 17:15). Heprean kielen ilmaisu ”etsiä Jumalan kasvoja” tarkoitti Jumalan avun pyytämistä (2. Aik. 7:14, VKR; Ps. 27:8; 105:4). Jeesuksen taivaaseen astumisen tarkoitus on Heprealaiskirjeen mukaan tämä. Jeesus nousi Jumalan luo tuoden tälle täydellisen uhrin. Hän nousi taivaaseen Jumalan kasvojen eteen edelläkävijänämme (Hepr. 6:19, 20). Hän on tehnyt todeksi lupauksen, joka annettiin uskoville, jotka kaipaavat ”isänmaata” ja odottavat ”parempaa, taivaallista isänmaata” ja sitä kaupunkia, ”jonka Jumala itse on suunnitellut ja tehnyt” (Hepr. 11:10, 13-16).

Miksi Kristuksen työn ristillä ja parhaillaan taivaassa tulisi antaa meille pelastusvarmuus?

JUMALAN KUTSU

Lue Hepr. 12:18-21. Millainen kokemus Israelilla oli Siinainvuorella?

Kun Jumala kutsui Israelin Egyptistä, hänen suunnitelmansa oli luoda henkilökohtainen ja läheinen suhde heihin. Hän sanoi: "Te olette itse nähneet, mitä minä tein egyptiläisille ja kuinka olen kotkan siivin kantanut teitä ja tuonut teidät tänne luokseni." (2. Moos. 19:4.)

Mooseksen kautta Jumala antoi kansalle ohjeet siitä, miten heidän tuli valmistautua kohtaamaan hänet. Ensimmäisten oli pyhitettävä itsensä (2. Moos. 19:10-15). Ne, jotka nousivat vuoren juurelle ilman valmistautumista, kuolisivat. Valmistettuaan itseään kahden päivän ajan eli kolmantena päivänä "kun oinaansarvea on soitettu", kansa saisi Jumalan ohjeen mukaan "nousta vuorelle" (2. Moos. 19:13). Jumala halusi kansan saavan saman kokemuksen, jonka Mooses ja kansan johtajat saivat, kun he nousivat vuorelle ja he "saivat katsella Jumalaa, ja he söivät uhriaterian" hänen edessään (2. Moos. 24:9-11). Myöhemmin ihmiset ymmärsivät nähneensä Jumalan kirkkauden ja tajusivat sen, että "ihmiset voivat jäädä eloon, vaikka Jumala puhuukin heille" (5. Moos. 5:24). Kun hetki koitti, heiltä kuitenkin puuttui uskoa. Mooses selitti vuosia myöhemmin, että "te pelkäsitte tulta, ettekä nousset vuorelle" (5. Moos. 5:5). Sen sijaan he pyysivät Moosesta välimiehekseen (5. Moos. 5:25-27; vrt. 2. Moos. 20:18-21).

Sen, että Jumala näyttäytyi pyhydessään Siinainvuorella, oli tarkoitus opettaa kansaa elämään Herran pelossa ja kunnioituksessa. Herran pelko johtaa elämään, viisauteen ja kunniaan (5. Moos. 4:10; vrt. Ps. 111:10; Sananl. 1:7; 9:10; 10:27) sekä sen oppimiseen, että hän on armollinen (2. Moos. 34:4-8). Vaikka Jumala halusi kansan tulevan luokseen, kansa pelkäsi ja pyysi Moosesta välittäjäksi. Siinainvuoren tapahtumia kuvaillessaan Heprealaiskirje keskittyy siihen, miten Mooses muistutti kansaa heidän uskonsa puutteesta ja lankeemuksestaan kultaisen sonnin kanssa, ja siitä, miten Moosesta pelotti kohdata Jumalaa kansan syntien tähden (5. Moos. 9:19). Kansan reaktio ei ollut Jumalan suunnitelman mukainen, vaan se oli seurausta heidän omasta uskottomuudesta.

Miksi meidän ei tarvitse Jeesuksen tähden pelätä lähestyä pyhää Jumalaa?

VÄLIVERHON TARVE

Väliverhoilla on kahdenlainen tarkoitus. Haprealaiskirjeessä väliverhoa kuvaava sana on katapetasma, joka voi viitata esipihan portin oviverhoon (2. Moos. 38:18), pyhäkön ulomman osan sisäänkäynnillä olevaan telttamajan oviverhoon (2. Moos. 36:37) tai sitten pyhäkön sisällä olevaan väliverhoon, joka erotti pyhän kaikkein pyhimmästä (2. Moos. 26:31-35). Nämä kolme väliverhoa olivat sekä sisäänkäyntejä että rajoja, joiden ohi vain tietyt ihmiset saattoivat kulkea.

Lue 3. Moos. 16:1, 2 ja 3. Moos. 10:1-3. Millainen varoitus näissä raamatunpaikoissa annetaan?

Väliverho oli pappien suojana, kun he suorittivat palvelusta pyhän Jumalan edessä. Kultaisen sonnin kanssa tehdyn synnin jälkeen Jumala sanoi Moosekselle, ettei hän itse kulkisi heidän mukanaan, ettei yltyisi tuhoamaan heitä, koska he olivat "uppiniskainen kansa" (2. Moos. 33:3). Niinpä Mooses siirsi pyhäkköteltan ja pystytti sen kauas leirin ulkopuolelle (2. Moos. 33:7). Mooseksen esirukouksen jälkeen Jumala kuitenkin suostui kulkemaan heidän keskellään (2. Moos. 33:12-20), mutta otti käyttöön tietyt toimet suojellakseen kansaa asuessaan heidän keskellään.

Israel esimerkiksi leiriytyi hyvin tarkasti määritellyssä järjestyksessä, josta muodostui tyhjä aukio leirin keskelle, johon pyhäkköteltta pystytettiin. Lisäksi leeviläiset leiriytyivät pyhäkköteltan sisimmälle piirille suojellakseen pyhäkköä ja sen kalusteita ulkopuolisten puuttumiselta (4. Moos. 1:51; 3:10). He olivat ikään kuin ihmisistä muodostunut väliverho, joka suojasi Israelin kansaa: "Leeviläisten on leiriydyttävä telttamajan ympärille, ettei Herran viha kohtaisi Israelin kansaa. Leeviläisten tulee huolehtia liitonarkun majasta ja siellä suoritettavasta palveluksesta." (4. Moos. 1:53.)

Jeesus meidän pappinamme on ollut myös meidän väliverhomme. Hänen lihaksi tulonsa kautta Jumala pystytti telttansa meidän keskuuteemme ja mahdollisti sen, että me saamme katsoa hänen kirkkauttaan (Joh. 1:14-18). Näin hän mahdollisti sen, että pyhä Jumala voi asua epätäydellisen kansan keskuudessa.

Ajattele, mitä se tarkoitti, että Luoja-Jumala, joka teki maailmankaikkeuden, asui kansansa keskuudessa - kansan, joka tuohon aikaan koostui vain karanneista orjista. Kuinka lähellä Jumala voi olla meitä?

UUSI JA ELÄVÄ TIE VÄLIVER- HON LÄPI

Lue Hepr. 10:19-22. Millaisen kutsun tämä raamatunpaikka antaa meille?

Heprealaiskirjeen mukaan Jeesus on astunut taivaalliseen pyhäkköön ja kutsuu meitä seuraamaan esimerkkiään. Käsitys sopii aiemmin esitettyyn ajatukseen siitä, että Jeesus on uskovienv ”päämies” ja edelläkävijä (Hepr. 2:10, VKR/RK 2012; 6:19, 20; 12:2). Uusi, elämään vievä tie on uusi liitto, jonka Jeesus otti käyttöön uhrinsa ja taivaaseenastumisensa myötä. Sanat ”uusi, elämään vievä” ovat selkeä vastakohta sanoille, joilla kuvataan vanhaa liittoa: ”vanhentunut ja aikansa elänyt” (Hepr. 8:13). Kyse on uudesta liitosta, joka tarjoaa syntien anteeksiannon ja kirjoittaa lain sydämeemme mahdollistaen sen, että voimme lähestyä Jumalaa luottavaisin mielin, ei itsemme ja omien tekojemme perusteella, vaan yksin sen perusteella, mitä Jeesus on tehnyt hyväksemme täytessään kaikki liiton velvoitteet.

Heprealaiskirjeessä todettiin, että vanhan liiton voimaan astumiseen liittyi pyhäkön käyttöön vihkiminen ja pappien pyhitys (Hepr. 9:18-21; vrt. 2. Moos. 40; 3. Moos. 8, 9). Liiton tarkoituksena oli luoda läheinen suhde Jumalan ja hänen kansansa välille (2. Moos. 19:4-6). Kun Israel hyväksyi tämän suhteen, Jumala välittömästi käski heidän rakentaa pyhäkön, jotta hän voisi asua heidän keskellensä. Pyhäkön vihkiminen ja Jumalan läsnäolo kansansa keskellä oli hetki, jolloin liitto Jumalan ja Israelin välillä sai täyttymyksensä.

Myös uusi liitto edellyttää Jeesuksen vihkimistä ylipapin virkaan meidän hyväksemme (Hepr. 5:1-10; 7:1-8:13).

Jeesuksen nouseminen Jumalan eteen on aloittanut uuden ajan Jumalan kansalle. Sak. 3 mainitsee, että Paholainen oli Jumalan luona syyttämässä Jumalan kansaa, jota ylipappi Joosua edusti. Kyseessä oli sama syyttäjä, joka esitti epäilyksiään Jobin uskollisuudesta Jumalaa kohtaan (Job 1, 2). Jeesuksen uhrin myötä Paholainen on kuitenkin heitetty ulos taivaasta (Ilm. 12:7-12; vrt. Joh. 12:31; 16:11). Nyt Jeesus rukoulee puolestamme ja uhrinsa ja uskollisuutensa kautta vaatii meille pelastusta!

Millaisia syytöksiä Paholainen voisi esittää sinusta Jumalan edessä, jos hänen sallittaisiin tehdä niin? Vaikka hän on valehtelija, kuinka paljon hänen täytyisi vaelhdella sinusta yrittäessään saada sinut tuomituksi?

HE NÄKEVÄT HÄNEN KASVONSA

Lue Hepr. 12:22-24. Missä mielessä olemme jo saapuneet taivaalliseen Jerusalemiin Jumalan läsnäoloon?

Voidaan väittää, että uskovat ovat tulleet Siionin vuorelle, taivaalliseen Jerusalemiin uskon kautta. Tässä mielessä heidän kokemuksensa ennakoivat tulevaa. Taivaallinen Jerusalem kuuluu todellisuuteen, "mitä toivotaan" vaan "ei nähdä", mutta joka on kuitenkin meille uskon kautta luvattu (Hepr. 11:1).

Tämä on totta, mutta ei koko totuus jakeiden merkityksestä. Olemme myös saapuneet Siionin vuorelle, Jumalan läsnäoloon, edustajamme Jeesuksen kautta (Ef. 2:5, 6; Kol. 3:1). Jeesuksen taivaaseenastuminen ei ole vain uskon asia, vaan tosiasia. Historiallisena tosiasiana se antaa voimaa Heprealaiskirjeen kehoitukselle pitää kiinni tunnustuksestamme (Hepr. 4:14; 10:23). Paavali sanoo: "Koska meillä siis on suuri ylipappi, joka on kulkenut läpi taivaiden - - [a]stukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen - -." (Hepr. 4:14, 16.)

Olemme siis jo saapuneet Jumalan luo edustajamme kautta, ja meidän tulisi käyttäytyä sen mukaisesti. Hänen kauttaan olemme "maistaneet taivaan lahjaa - -, nauttineet Jumalan hyvää sanaa ja kokeneet tulevan maailman voimia" (Hepr. 6:4, 5). Jeesuksen taivaaseenastumisen ja taivaallisessa pyhäkössä suorittaman palveluksen todellisuus on "elämämme ankkuri, luja ja varma" (Hepr. 6:19), takuu siitä, että lupauksilla on katetta ja että ne ovat luotettavia (Hepr. 7:22). Usko ankkuroi meidät historiaan.

Jumalan tarkoitus täyttyy paitsi Jeesuksessa myös meissä. Jeesuksen taivaaseen nouseminen täytti Israelin kahden ensimmäisen vuotuisen pyhiinvaellusmatkan, pääsiäisen ja heluntain, esikuvalliset merkitykset. Heprealaiskirjeen ja Ilmestyskirjan mukaan viimeisen pyhiinvaellusmatkan, lehtimajan juhlan, esikuvallinen merkitys on vielä täyttymättä. Juhlimme sitä yhdessä Jeesuksen kanssa, kun olemme siinä kaupungissa, "jonka Jumala itse on suunnitellut ja tehnyt", taivaallisessa isänmaassamme (Hepr. 11:10, 13-16). Me emme rakenna majoja, vaan Jumalan maja tai telta laskeutuu taivaasta, ja saamme elää hänen kanssaan ikuisesti (Ilm. 7:15-17; 21:1-4; 22:1-5; 4. Moos. 6:24-26).

Miten voimme tehdä ikuisen elämän lupauksesta totta meille tässä ja nyt?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kristuksen taivaaseen astuminen oli merkkinä siitä, että hänen seuraajiensa tuli saada luvattu siunaus. Heidän oli odotettava sitä ennen kuin ryhtyivät työhönsä. Käytyään sisälle taivaan porteista Kristus joutui enkelien ihailevan palvonnan kohteeksi. Niin pian kuin nämä kunianosoitukset päättyivät, Pyhä Henki laskeutui opetuslasten ylle vuolaina virtoina, ja Kristus todella kirkastui nyt sillä kirkkaudella, joka hänellä oli Isän tykönä iankaikkisuudesta asti. Hengen vuodatus helluntaina oli taivaan tiedotus siitä, että Lunastajan virkaan vihkiminen oli tapahtunut. Lupauksensa mukaan hän oli lähettänyt Pyhän Hengen taivaasta seuraajilleen merkiksi siitä, että hän oli pappina ja kuninkaana saanut kaiken vallan taivaassa ja maan päällä ja että hän oli kansansa Voideltu. – –

He saattoivat lausua Jeesuksen nimen vakuuttavasti, sillä eikö hän ollut heidän Ystävänsä ja vanhempi Veljensä? Läheinen yhteys Kristukseen asetti heidät yhdessä hänen kanssaan taivaallisiin. Miten palavalla kielellä he esittivätään ajatuksensa todistaessaan hänestä!” (6AO 30, 36.)

Keskustelunaiheita:

1. Psalmikirjoittaja sanoi: ”Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan tulla temppeliin, astua Jumalan kasvojen eteen?” (Ps. 42:3.) Miten meillä voisi olla sama jano kokea Jumalan läsnäoloa? Jos emme osaa riemuita nyt Jumalan läsnäolosta palvoessamme häntä ja tullessamme hänen eteensä uskossa, osaammeko riemuita siitä tulevaisuudessaan? Mitkä asiat johtavat iloon Jumalan edessä?

2. Eräessä kirjassa, jossa pilkattiin uskoa, kerrotaan, että joku kehitti robotin, joka muka suoritti uskomisen puolestamme. Vaikka tämä oli huijausta, miten voimme varmistua siitä, ettemme toimi kuten Israel erämaassa eli pyydä välittäjiä itsemme ja Jumalan väliin? Meillä on taipumusta antaa muiden tutkia Raamattua puolestamme ja löytää sieltä totuuden helmiä. Joillakin on kiusaus ajatella, että toisten rukoukset heidän puolestaan painavat enemmän Jumalan edessä kuin heidän omat rukouksensa. Miksi meidän tulisi yrittää välttää tätä hengellistä ansaa? Miksi voimme Jeesuksen ansiosta lähestyä Jumalaa ilman välikäsiä?

3. Heprealaiskirjeen sanoma koskee pelastusvarmuutta. Miksi on kuitenkin oltava huolellisia siinä, ettemme sekoita olettamista varmuuteen?